

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проєкту Закону України «Про внесення змін до статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо задоволення потреб населення у перевезеннях в умовах воєнного стану на міжміських і приміських автобусних маршрутах загального користування, організація яких покладається на органи державної влади»

1. Обґрунтування необхідності прийняття проєкту закону

Проєкт Закону України «Про внесення змін до статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо задоволення потреб населення у перевезеннях в умовах воєнного стану на міжміських і приміських автобусних маршрутах загального користування, організація яких покладається на органи державної влади» (далі – проєкт Закону) розроблено з метою усунення нормативної неузгодженості у сфері використання транспортних засобів, отриманих як гуманітарна допомога, для забезпечення пасажирських перевезень в умовах воєнного стану.

Відповідно до статті 7 Закону України «Про автомобільний транспорт» організація пасажирських перевезень на автобусних маршрутах загального користування покладається на органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах їх повноважень. Водночас чинна редакція абзацу другого пункту 3-9 та пункту 3-10 статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу» не повною мірою узгоджується з таким розподілом повноважень, оскільки фактично звужує коло суб'єктів, які можуть використовувати транспортні засоби, отримані як гуманітарну допомогу, для здійснення пасажирських перевезень.

На практиці це ускладнює використання автобусів, переданих як гуманітарна допомога, суб'єктами господарювання комунальної власності, які утворені органами місцевого самоврядування, для перевезення пасажирів, у тому числі пільгових категорій громадян, на міжміських і приміських автобусних маршрутах загального користування, організація яких покладається на органи державної влади, зокрема обласні державні адміністрації.

В умовах воєнного стану належне транспортне сполучення має критичне значення для забезпечення життєдіяльності населення, доступу до медичних, освітніх, адміністративних та соціальних послуг, а також підтримання економічної активності територій. У зв'язку з цим виникла необхідність законодавчого уточнення відповідних положень Закону України «Про гуманітарну допомогу» для забезпечення повноцінного та правомірного використання транспортних засобів, отриманих як гуманітарна допомога, в інтересах населення.

2. Цілі та завдання прийняття проєкту закону

Метою проєкту Закону є створення належних правових умов для використання транспортних засобів, отриманих як гуманітарна допомога, для задоволення потреб населення у перевезеннях в умовах воєнного стану на міжміських і приміських автобусних маршрутах загального користування, організація яких покладається на органи державної влади.

Основними завданнями проєкту Закону є усунення законодавчої неузгодженості щодо кола набувачів гуманітарної допомоги у сфері пасажирських перевезень, поширення відповідного правового механізму на суб'єктів господарювання, які утворені органами місцевого самоврядування, а також уточнення можливості використання таких транспортних засобів на маршрутах, організацію яких забезпечують органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

3. Загальна характеристика і основні положення проєкту закону

Проєктом Закону пропонується внести зміни до статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу», а саме:

в абзаці другому пункту 3-9 слова «комунальні підприємства або господарські товариства, 100 відсотків акцій (часток) яких належать відповідним територіальним громадам, що утворені шляхом заснування або перетворення комунальних підприємств і є їх правонаступниками» замінити словами «суб'єкти господарювання комунальної власності, які утворені органами місцевого самоврядування»;

пункт 3-10 після слів «організацію яких забезпечують» доповнити словами «органи виконавчої влади та».

Запропоновані зміни спрямовані на розширення можливостей використання гуманітарної допомоги для забезпечення пасажирських перевезень, у тому числі на міжміських і приміських автобусних маршрутах загального користування, організація яких покладається на органи державної влади.

4. Стан нормативно-правової бази у даній сфері правового регулювання

Нормативно-правову основу у цій сфері становлять Конституція України, Закон України «Про гуманітарну допомогу», Закон України «Про автомобільний транспорт», Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні», а також інші нормативно-правові акти, що регулюють питання організації пасажирських перевезень та використання транспортних засобів, отриманих як гуманітарна допомога.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація положень проєкту Закону не потребуватиме додаткових видатків з державного чи місцевих бюджетів, оскільки запропоновані зміни

мають правоуточнювальний характер і спрямовані на вдосконалення механізму використання транспортних засобів, які вже отримані як гуманітарна допомога.

6. Прогноз соціально-економічних та інших наслідків прийняття проекту закону

Прийняття проекту Закону сприятиме належному правовому врегулюванню використання транспортних засобів, отриманих як гуманітарна допомога, для пасажирських перевезень в умовах воєнного стану. Це дозволить розширити можливості задоволення потреб населення у міжміських і приміських перевезеннях, підвищити доступність транспортних послуг, у тому числі для пільгових категорій громадян, а також забезпечити більш ефективне використання гуманітарної допомоги в інтересах держави та територіальних громад.

Очікуваним результатом ухвалення Закону стане усунення наявної правової невизначеності, підвищення ефективності організації пасажирських перевезень та зміцнення спроможності органів публічної влади забезпечувати транспортні потреби населення в особливий період.

Народний депутат України

